

РЕШЕНИЕ

№ 5818

гр. София, 15.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6002** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по касационна жалба на С. Т. А. срещу Решение от 25.03.2021 г., по НАХД № 16220/2019 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 114-ти състав, с което се потвърждава Наказателно постановление (НП) № 42-0001279/26.08.2019 г., издадено от главен инспектор в Областен отдел „Автомобилна администрация“ (ОО „АА“), с което на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева на основание чл. 105 ал.1 т. 1 от ЗавП (Закон за автомобилните превози) за нарушение на чл.40 изр.1 от Наредба № 34 от 06.12.1999г. на МТ.

В жалбата касаторът не оспорва, че е извършил нарушението, но моли да не му се налага глоба, тъй като случаят е маловажен. Сочи, че от извършеното деяние не са настъпили и не могат да настъпят реално никакви материални и нематериални щети за физически или юридически лица.

Ответникът по касация, Областен отдел „Автомобилна администрация“ [населено място], не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Административен съд София-град, като прецени допустимостта и основателността на

касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

В производството пред СРС фактичестката обстановка е установена. На 09.07.2019г., около 11.30 часа, в [населено място], на Централна гара [населено място], С. А. управлявал лек таксиметров автомобил марка „Шевролет“, модел „А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като извършвал таксиметров превоз на пътници с поставен знак „такси“ - открит и включен електронен таксиметров апарат с фискална памет на режим свободен /зелена светлина/. На посоченото място водачът бил спрял за проверка от инспектори към ОО „АА“ С.. При проверката контролните органи установили, че водачът не е попълнил редовно пътна книжка и не е открил пътен лист № 40 в пътна книжка серия СК № 1803 на превозвач фирма [фирма], заверена на 23.05.2019г.

Съставен бил акт за установяване на административното нарушение № 264985 от 09.08.2019г. На базата на него е издадено обжалваното наказателно постановление.

За да постанови обжалваното решение, СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, както и че посоченото в НП нарушение, съгласно събраните по делото доказателства, се явява безспорно доказано.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

При съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН – вмененото на касатора нарушение е достатъчно ясно индивидуализирано.

Законосъобразно е ангажирана отговорността на касатора за установеното нарушение на чл. 40, изр. 1 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на МТ, която норма предписва, че водачът попълва редовно и точно пътната книжка. Видно от представените по делото доказателствен материал и обясненията на жалбоподателя, А., като водач на лек таксиметров автомобил, не е попълнил пътен лист за смяната си на 09.07.2019 г., с което е нарушил изискванията за редовно и точно попълване на пътната книжка.

По смисъла на §1, т. 1 от ДР на Наредба № 34/1999г. "Пътна книжка" е издаден от превозвача комплект от последователно номерирани пътни листа. Образец на пътна книжка е показан в Приложение № 12 към Наредба № 34/1999г., като изрично е указано, че пътната книжка е основен документ за отчитане и контрол на работата с лек таксиметров автомобил и съдържа 100 пътни листа /т. 1/; всеки водач попълва отделен пътен лист за своята смяна; реквизитите в пътния лист се попълват ясно и четливо с химикал /т. 3/; за превоз на пътници извън територията на общината, за която е издадено разрешението, се попълва колона "маршрут" с начален и краен пункт на превоза и часовете на тръгване и пристигане /т.4/; при приключване на пътния лист водачът попълва графите за разлика в показанията, като тези, които нямат показания, се попълват с "не" /т. 5/; при прекъсване на смяната се попълват началният и крайният час на прекъсването и се поставя табелата "не работи" на автомобила /т. 6/. Разпоредбата на чл. 40, изр. 1 от Наредба № 34/1999г. вменява в задължение на водача да попълва редовно и точно пътната книжка, т.е. съобразно изброените указания, изрично вписани в самата книжка, а именно за всяка работна смяна да попълва

отделен пътен лист.

В случая водачът на таксиметровия автомобил е осъществявал таксиметров превоз на пътници, но не е открил пътен лист за работната смяна на 09.07.2019 г., за което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност по общата санкционна разпоредба на чл. 105, ал. 1 от ЗАвП, с налагане на глоба във фиксиран размер от 200 лв. Не е налице маловажен случай по чл.28 ЗАНН. Липсват данни за смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от подобно естество, следователно не са налице предпоставки за прилагане на чл.28 ЗАНН.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

Разноски не се претендират, поради което не следва да се присъждат такива в настоящето производство.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 25.03.2021 г., постановено по н а х дело № 16220/ 2019г. от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114-ти състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: